

बाणगङ्गा स्त्री रावणबाणनिर्भेदेन प्रवृत्तायां नद्यात् “सो-
मेशाहृक्षिणे भागे वाणेनाभिमित्या वै। रावणेन प्रक-
टिता जलधारातिपुण्यदा। बाणगङ्गेतिविख्याता या-
स्त्रानादवहारिष्यी” वराहपुण्। [२४३४ वैसच०]

बाणधि ए० बाणाधीयनेऽश्चिन् धा-व्याधारे कि। इद्युद्धौ
बाणपङ्गा स्त्री बाणस्थु पुङ्गोऽस्माः ५८०। शरपङ्गायां राजनि-
बाणपुण् न० ६५०। बाणासुरनगरे शोणितपुरे तिकां।
बाणभुद्रा स्त्री वथा हस्तगता बाणास्था हस्ताङ्गुरं मिये।।
बाणसुद्रा समाख्याता रिपुवर्गनिक्षत्तनी” तन्त्रस्था० उक्ते
सुद्रामेदे।

बाणयुद्ध न० ६५०। क्षणेन सह शिवसाहाय्यकस्थ बाणस्थ
युद्धे तत्र युद्धं भाग० १०।६१ अध्यायादौ दग्धप्रसू।

बा(व)ण्लिङ्गः बाणदेव्येन संपूज्य अविस्तुत्य नर्मदायां निक्षिप्ते
शिविङ्गमेदे। नर्मदासक्षमश्वद्वे ६६७ पू० विर्तिः।
बाणवार न० बाणं वारयति वारि-व्याघ्र उप० स०। इक्षुके
सन्नाहे हारा०।

बाणिज्य न० बर्णिजो भावः, कर्त्त वा ब्राह्मणादित्वात् व्यञ्ज।
क्रयविक्रयादौ ‘बाणिज्येन गतस्थ मे गद्यपतेवैक्षीपि
न अूवते” सा० ३ परि०।

तत्र विहितनिषिद्धानि भिता० उक्तानि वथा
“मानेन तु ज्ञाया वापि योऽशमष्टमकं छरेत्। दण्डं
सदायो द्वितं दृष्टौ ह्वानौ च कल्पितस्।” यः पुन-
र्विष्णिक् ब्रौहिकाप्त्यासादेः पण्ड्रस्त्रांसंशं छूटमानेन
कूटदुखया वाऽन्यथापहरत्यद्वौ पण्यानां द्वितेन दण्ड-
नीयः। अपहृतस्थ एनद्वयस्थ दृष्टौ ह्वानौ च दण्ड-
स्थापि द्विहानी कल्पये। “भेषजस्त्वैह्वलवच्यगम्भधान्य
गुड्गादिषु। पण्येषु प्रक्षिप्तन् हीनं पण्यान् दायस्तु षो-
ड्य” वाच्च०। भेषजमौषधद्रव्यं स्त्रैः हो दृतादिः। गन्ध-
द्रव्यसुशीरादि आदिशब्दाङ्गुमरिचादि। एतेष्वासार-
द्रव्यं विक्रयार्थं भित्यतः षोड्यपण्यो दण्डः। किञ्च।
“स्त्रैमयिष्ठस्त्रावः काबल्कलवासवाम्। अजातौ जाति-
करणे विक्रेवाण्युप्योदयः” वाच्च०। “न विद्यते वङ्गमूल्या-
जातिर्द्विन् स्त्रैमयिष्ठके तदजाति तद्विन् जातिकरणे
विक्रयार्थं गन्धवर्णरसान्तरसङ्गारणेन वङ्गमूल्यजातीय
सादस्यसम्यादने वथा विज्ञकाभोदसज्जारणेन वङ्गमूल्यजातीय
सुगम्भापादनिर्ति। माजांरचर्चर्मणि वर्णोत्क्रष्टौपादनेन
व्याप्रचर्मेति स्फटिकमण्यौ वर्णान्तरकरणेन पद्माराग
दूति कापर्मसिके स्त्रै गुणोत्क्रष्टौपादनेन पद्मक्षमिति

कापर्मवसे वर्णोत्क्रष्टौपादनेन रजतमिति विल्लकाषे चन्द-
नामोदसज्जारणेन चन्दनमिति कक्षोले त्वगारस्य लवङ्ग-
मिति कापर्मसिके वासवि गुणोत्क्रष्टौपादनेन कौशेयमिति
विक्रेवस्यापादितस्य दद्यस्य स्त्रैमयिष्ठैः परण्यसादयुष्मो
दण्डो वेदितव्यः। “सच्चाहपरिवर्त्त्वं सारभाग्निं विच्चिन्न-
मम। आधानं विक्रयं वापि नयतो दण्डकल्पना।
भिन्ने पण्ये तु पञ्चाशतपण्ये तु शतसुच्यते। दिपण्ये द्विशतो
दण्डो मूल्यदृष्टौ च द्विहानू” वाच्च०। स्त्रैं विधानं
सुन्नेन सह वर्तत इति सुहृहं करण्डकम्। परिवर्त्तनं
अव्याप्तः। योऽन्यदेवसुकानां पूर्णं करण्डकं दर्शयित्वा
हस्तावत्तेनान्यदेव स्फटिकानां पूर्णकरण्डकं समर्पयति
यच्च वारं भाण्डं कस्त्रूरिकादिकं क्लिमं कत्वा विक्रय-
माधिं वा नयति तस्य दण्डकल्पना वज्यमाणा वेदितव्या।
क्लिमकस्त्रूरिकादेमूल्यमूते पण्ये भिन्ने न्यूने न्यूनपण्य
मूल्यमिति”।

“लोकेऽन्निन् दिविधं पण्यं लङ्घनं स्वावरं तथा।
पङ्कविधस्त्रस्य तु बुधैर्दैनादानविधिः स्तुतः। गण्यकन्तु
जितं सेवं क्रियया रूपतः श्रिवर्ता” गण्यतं क्रसुकफलादि
द्विजितं गुड्गमार्दि सेवं स्वाव्यादि क्रियया वाहृदोहार्द-
रूपयोग्यज्ञितमश्वमहिष्वादीदि। रूपतः पण्ड्रग्रन्तादि
श्रिया दीप्तप्रान्तरकतपद्मारागादि। इत्येतत् षट् प्रकारमपि
पण्ड्रसू० भिता०। तस्य विप्रैरापदि ख्ययं कार्यत्वं वि-
देषे दृहस्तिः “कुपीदक्षिवाण्यिज्य” प्रकुपीताख्ययं
जितम्। आपत्काषे ख्ययं द्वार्णन् नैनसा जिष्यते दिजः।
ख्यदामः पितृलू देवान् ब्राह्मणस्त्रैव पूजयेत्। ते
लटाख्यस्थ ते दोषं जनयन्ति न संशयः। विष्णक् द्विषीदी-
दद्यात् उख्यगोक्षावनादिकम्। लघीबलोऽन्नपानादि
वानश्याशनानि च। पण्येभ्यो विशकं दक्षा पण्य-
मूल्यार्दिकं जातम्। बिष्णक् कुपीदयदेषः ख्यात ब्राह्मणा-
नाम् पूजयात्। राज्ञे दक्षा तु षट्भागं देवतानाम्
विंशकम्” वाच्च०। अर्जितं लघिष्ठव्ये २२०५पू०दशप्रसू।

बाणिनी स्त्री व्य-चिनि डीप। विदग्धवायां स्त्रियां
शन्तत्तक्याम् १७८८मस्त्रियाम् अजवपातः।
बा(वा)दर ए० ब(३)दर+स्त्राद्यैर्य०। १कापर्मसृष्टैः, भेदि०।
ब(३)दरस्थेदं तस्य विकारो वा व्यञ्ज। २कापर्मसृष्टै न०।
३तदस्त्रादौ त्रिष्मभरः। ४कापर्मसृष्टै स्त्री अनन्तत्वेऽपि
अजादेराजतिगच्छत्वात् टाप॑ शब्दच्च। [बा(वा)दरिरथत।
बा(वा)दरायण पू० ब(व)दर्यां भवः फक्। वेदव्याप्ते। इजि।